

אלו מציאות

דף כא.

ברך"ר. ואם היה סימן 'נקשר עליהם'.
בכת"י: **נקשר שלהם** (וכ"ה בר' יהונתן. ושם:
ואפי' היה סימן).

דף כא:

מהשתא. 'וכשודע' קוב אין לעתו. בכת"י:
ולכשודע.

דיקירי. ככל 'משא'. בכת"י: ככל משאן.
נהי. והאיד מותרין בו. בכת"י נוסף: והאיד
עשירים מותרין בו.

[ו]לא ידיע. לא גרסינן. בתוס' חכמי
אנגליה מבאר הגירסא ולמה הוא משובש.

דף כב.

הרי אלו בו'. נראה שתיבות אלו הם
המשך הדיבור דלעיל.

שלא מרעת. דעלים. בכת"י נוסף: שלא
ידעו הדעלים (כ"ה בהו"א אבל למסקנא שויה
שליח).

עודהו הטל עליהן. וירד עליהן הטל.
בכת"י נוסף: וירד עליהן טל וברא ומלאן
ועודהו הטל עליהן (ר"ל שלא ידע בשעת נפילה
וכשנודע לו עודהו הטל עליו, אבל אם נודע לו בשעת
נפילה ולא היה לרצון שוב אינו מועיל רצונו אח"כ).

דף כב:

יע"ל קג"ב. עד זומם למפרע. בכת"י
נוסף: עד זומם אצ"י אמר למפרע.

שב. פסול לענין עדות. בכת"י: לענין פסול
לעדות. (נוסח דידן קשה דהא פלוגתא היא).

דף כג.

ור"י סבר הוי סימן. 'ואע"פ שזה עשוי לידרס
נמי הוי סימן'. בכת"י תיבות אלו הם
בסוף ד"ה ומעבירין על האוכלין.

ותיבות 'ור"י סבר הוי סימן' הם סיום
הדיבור הקודם:

בכת"י נוסף דיבור לפני דיבור 'ומעבירין'.
סימן הבא מאיליו. הראוי לבוא מאיליו לא
אמרינן סימן הוא ולא בא מאיליו אלא אמרינן
בא מאיליו ולא הוי סימן. (ניתכן שהוא דיבור א'
עם דיבור ומעבירין).

דף כד.

אגניב ליה כסא דכספא. 'כלי' קל אוקפיו
היה. בכת"י: אגניב ליה כסא דכספא כו'
(וליתא לתיבת כלי).

עלה אחד. ונשתיירו זה 'שכשה' עלין לחין
ואיכא 'דאמרי'. בכת"י: ונשתיירו זה מקצת
עלין לחין ואיכא למאן דאמר התם.

ברוב ישראל. דסתם דתי כנסיות ישראל בהן.
בכת"י נוסף: ישראל שכיחי בהן.

שאינה עשויה לפנות. להניחה ימים רבים.
בכת"י נוסף: להניחה ימים רבים ולהוסיף
עליה.

ונמלך עליה לפנותה. מיד. בכת"י ליתא
לתיבת מיד.

דף כה.

שלשה מטבעות. בכת"י נוסף בסופו:
וכלה מתני' יס' בהן סימן.

בכובא. לאו מכובא נפל. בכת"י נוסף:
לאו מכובא זו נפל (עוד שם: והא דקתני חייב
להכריז).

תני צבורי. 'דהוי' מדחי ליה. בכת"י:
ודחוי מדחי ליה.

אע"ג דבי הדדי מנחי. זה על זה. בכת"י
נוסף: מכוונין זה על זה.

אפי' של מלך אחד מבריו. הואיל ומטבעות
'הו' זו ע"ג זו. ביעביץ (כת"י) הגיה:
הואיל ומטבעות מונחין זו ע"ג זו.

טבעא מבריו. מטבעות מלאתי. בכת"י
נוסף: מטבעות מלאתי וזה אומר ג' היו וזו
על גב זו היו הלכך תרי וכו' (ואולי צ"ל אבל תרי
וכו', וכעין דא"י ברבינו יהונתן).

דף כה:

סביני. אצדה הן. בכת"י נוסף: אצדה שלא
מדעת הן.

דף כו.

דשתיך. לא שציק להו. בהגהות מהר"א
פיליפ נוסף: לא שציק להו בעל הבית התם.

בתר קתא. אזיל. בכת"י: אזלי' [אזלינן].

נסבא. פלטא של כסף. בכת"י: חתיכה של
כסף פלאטינס כל'.

לא צריכא. 'הכותל' לחד גיסא. בכת"י:
החור לחד גיסא.

מהו דתימא. צחלי 'הגובה'. בכת"י: צחלי
הגובה.

אפילו תימא. לסכר האוצר 'ומימנ' אמר ההוא
לאשכח'. בכת"י: לסכר האוצר מאן
לאשכחיה.

דף כו:

אי נקיטנא. וא"ת וכו'. בכת"י הוא דיבור
בפני"ע, והכי איתא: אינו חייב להחזיר.
וא"ת וכו' (וד"ה אי נקיטנא, מקומו אחר ד"ה
אינו חייב להחזיר).

אימור שותפי נינהו (ב). בכת"י הכי
איתא: דאמרינן הני שותפי נינהו ואחלי
למנתא. מוחל חלקו לחבירו והוה ליה שוה
פרוטה לכל חד, וכיון דשותפי נינהו מהימני
אהדדי ואין חושדן זה את זה ונמצא שצאת לידו
קודם יאוש הלכך חייב להחזיר.

ראה סלע שנפל. ול"ג משנים. דאפי' נפל
מאחד יש לו כל הדינן המפורטי' אחריו
(תוס' חכמי אנגלי').

עובר משום השב תשיבם. אין כאן מתעלם.
בכת"י נוסף: אין כאן מתעלם ולא תגזול.

הרי אלו שלו. דאמרינן וכו'. בכת"י נוסף:
ואין כריך לימלך בשולחני דאמרינן וכו'.

בכת"י נוסף אחרי ד"ה הרי אלו שלו : של
שלחני. וכריך המולא להודיעו ואם שלו הם
יטלם ואפי' אין בו סימן (וכ"ה בנמוק"י).

אמר רבי אלעזר אפי' מונחין ע"ג שלחן.
בכת"י נוסף בריש הדיבור : וכגון שהוא מן
הלד שאינו רואה אותן ושכחן דהוי נמי אצידה
מדעת שכל העולם ממשמטין בהן.

שם. נראה דעניי דל"ה גרסינן כרורין. עי'
תוס' חכמי אנגלי' : דא"י גרסינן צרורין
א"כ הוי בו סימן וכולי מתני' מיירי שאין
בו סימן.

דף בז.

אמרי מדנקט תנא. הלכך קשיא לן למאי אתא.
בכת"י : הלכך קשיא לן לדברי הכל למאי
אתא.

דף בז:

דמסמגי. סימן לאדם. בכת"י : סימן רע
לאדם.

אלא. אמר רבא כל אובדי אצידה. בכת"י :
אלא אמר רבא. כלומר אובדי אצידה. (וכ"ה
ב2 כת"י בגמ' אלא אמר רבא).

וכי אדם עושה. ובניחותא. אולי צ"ל
כלומר ובניחותא.

דף בח.

ינתן לה. שהוא נתנו. בכת"י : שהוא כתבו
(וכ"ה בר' יהונתן).

גלימא מבריו. וכשהוא צדיחו' צודק אם
'ימלאנה'. בכת"י : וכשצא לציתו צודק אם
ימלא מנינו.

שלישי אומר סתם. ויצין שזהו רגל האחרון.
בכת"י נוסף : ויצין שזהו רגל האחרון ויחזור.

דף בח:

חיישינן לרמאי. ואינו נותן לב' לומר טלית זו
אצדתי. בכת"י : ואין זה נותן אל לבו לומר
טלית אצדתי (וליתא לתיבת זו).

עד כאן. לענין להתחייב באצידתו. בכת"י :
באצידתו.

דף בט.

בשומר שבר. לשומר שבר מלוא הוא דהעוסק
כו'. בכת"י : לשומר אצידה מלוא הוא
והעוסק כו'.

מאי לפיכך. מהיכא תיסק אדעת' לחיוביה.
בכת"י נוסף : מהיכא תיסק אדעת' לחיוביה
באונסין.

דף לא.

למה לי למכתב. כולהו אזהרות ממון ישראל
הוא. בכת"י : כולהו אזהרה להציל ממון
ישראל הן.

דף לב:

מכלל דת"ק. בכת"י : מכלל דתנאי
קמאי. (וכ"ה בכת"י א' בגמ')

ותדע. כדלחינא. בכת"י : כדלמינא.

מאי פסקת. וכי פסקת הדבר כן. בכת"י
נוסף : וכי פסקת הדבר כן לעולם.

דף לג:

שמוא תאמר. שהרי כתיב למען. בכת"י
נוסף : שהרי כתיב אמרו למען.